

Sygn. akt II AKzW 661/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Pelewicz (del.)

Protokolant: Luiza Borończyk-Saczka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Krakowie Ewy Rogali

po rozpoznaniu w sprawie

K. L., s. P.

skazanego z art. 280 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 16 maja 2022 roku, sygn. akt IV Kow 408/22

o odmowie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

K. L. został skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Końskich z dnia 16 lipca 2021 r., sygn. akt II K 63/21, na karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę wykonuje od dnia 14 sierpnia 2019 r. Przewidywany koniec kary przypada na dzień 11 listopada 2022 r.

Dnia 16 lutego 2022 r. skazany złożył wniosek o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu podniósł, że pracuje nieodpłatnie w zakładzie karnym i że ukończył program z zakresu „szybkiej interwencji”, zapewnił także, że przemyślał swoje postępowanie i że na wolności na pewno nie powróci do dawnego stylu życia. Wniosek ten nie uzyskał poparcia dyrektora zakładu karnego, w którym skazany odbywa karę. Sprzeciwił mu się także prokurator.

Sąd Okręgowy w Kielcach postanowieniem z dnia 16 maja 2022 r., sygn. akt IV Kow 408/22, odmówił udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie powołał się na wcześniejszą karalność skazanego oraz na fakt jego uzależnienia od środków odurzających (podnosząc przy tym, że celem zdobycia pieniędzy na narkotyki sprzedawał on wyniesione z domu sprzęty), wskazał także, że odbywa on karę w systemie zwykłym, a wcześniej nie angażował się we wdrożony w stosunku do niego proces terapeutyczny.

Na to postanowienie skazany wniósł zażalenie, w którym zaprzeczył, jakoby na wolności zdobywał środki finansowe na zakup narkotyków sprzedając sprzęty wyniesione z domu, podnosząc, że kupował narkotyki za pieniądze zarobione podczas prac dorywczych. Zaznaczył także, że z oddziału terapeutycznego został usunięty nie z powodu niewłaściwego zachowania, a dlatego, że nie widział pozytywnych skutków terapii. Zapewnił przy tym, że zrozumiał naganność swojego postępowania i że mimo odbywania kary w systemie zwykłym uczęszcza na terapię, wskazał także, że ma zapewnione miejsce w Ośrodku (...) dla (...) w L.. Na tej podstawie wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 77 § 1 k.k., skazanego na karę pozbawienia wolności sąd może warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary tylko wówczas, gdy jego postawa, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz zachowanie po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają przekonanie, że skazany po zwolnieniu będzie stosował się do orzeczonego środka karnego lub zabezpieczającego i przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności, że nie popełni ponownie przestępstwa. Prognoza kryminologiczna skazanego musi być rezultatem kumulatywnej oceny wszystkich tych przesłanek (tak np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2019 roku, sygn. akt V KK 582/19, LEX nr 2753621).

Rozważania w kwestii prognozy kryminologicznej K. L. zacząć trzeba od spostrzeżenia, iż od czasu ostatniej odmowy udzielenia mu warunkowego przedterminowego zwolnienia jego zachowanie w zakładzie karnym uległo zauważalnemu pogorszeniu. Na przełomie listopada i grudnia 2021 r. skazany dopuścił się bowiem aż siedmiu przekroczeń dyscyplinarnych, polegających np. na samowolnej zmianie wizerunku bez zgody przełożonego, wykonaniu tatuażu pod prawym okiem (naruszenie art. 116a pkt 6 k.k.w.), dwukrotnym wyrzuceniu rzeczy osobistych pomimo braku zgody dyrektora jednostki, czy też odmowie poddania się badaniu na zawartość środków odurzających w organizmie. Wobec popełnionych przez siebie przewinień skazany pozostaje całkowicie bezkrytyczny, nie widząc nic nagannego w swoim postępowaniu.

Karę pozbawienia wolności K. L. odbywa w systemie zwykłym, albowiem pomimo motywowania przez przełożonych w dalszym ciągu nie wyraża zgody na opracowanie Indywidualnego Programu Oddziaływania. Ukończył wprawdzie program z zakresu kształtowania umiejętności społecznych i poznawczych „POKONAJ SIEBIE”, zrezygnował jednak (bez podania przyczyny) z udziału w programie z zakresu zastępowania agresji (ART). W związku z całkowitym brakiem zaangażowania oraz negatywną postawą został usunięty z programu z zakresu psychoterapii uzależnień (k. 12), co zresztą sam przyznaje we wniesionym przez siebie zażaleniu podnosząc, iż nie widział sensu takiej terapii oraz nie dostrzegał żadnych jej pozytywnych skutków (k. 48). Zauważyć przy tym należy, że do udziału w terapii został on przymuszony w trybie art. 117 k.k.w., albowiem nie wyrażał wcześniej zgody na jej podjęcie (postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 28 kwietnia 2021 roku, sygn. akt IV Kow 848/21).

Okoliczność, iż skazany ma zapewnione miejsce (po opuszczeniu zakładu karnego) w Ośrodku (...) dla (...) w L. (k. 49), miałyby znaczenie dla kwestii udzielenia mu warunkowego przedterminowego zwolnienia wtedy tylko, gdyby nie istniała możliwość poddania go odpowiednim oddziaływaniom w tym zakresie w warunkach izolacyjnych. Jako że możliwość taka w odniesieniu do skazanego istnieje, winien on ukończyć terapię jeszcze w czasie swojego pobytu w zakładzie karnym, bez zadowalających jej wyników niemożliwe jest bowiem przyjęcie jego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

W świetle powyższych okoliczności dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania drugorzędne znaczenie ma to, czy skazany – przebywając jeszcze na wolności – kupował narkotyki za swoje własne pieniądze, czy też za pieniądze uzyskane ze sprzedaży wyniesionych przez siebie z domu rodzinnego sprzętów gospodarstwa domowego. Na marginesie jedynie można odnotować, że z informacji uzyskanych od rodziców i dziadka skazanego, zawartych w

dołączonym do opinii z zakładu karnego kwestionariuszu wywiadu środowiskowego, wynika, iż K. L. „dopuszczał się kradzieży domowych na szkodę członków rodziny” oraz „wyprzedawał rzeczy z domu” (k. 14).

Kumulatywna ocena wymienionych w art. 77 § 1 k.k. przesłanek, a więc postawy, właściwości i warunków osobistych skazanego, okoliczności popełnienia przez niego przestępstwa oraz jego zachowania po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary pozbawienia wolności nie uzasadnia przekonania, że skazany po zwolnieniu będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności, że nie popełni ponownie przestępstwa. Resocjalizacja skazanego nie została jeszcze ukończona i w związku z tym powinna być kontynuowana w warunkach izolacji penitencjarnej. Zażalenie skazanego należało zatem uznać za niezasadne.

Ze względu na sytuację skazanego zwolniono go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak we wstępie.